

ज्ञान तपस्वी प्राचार्य (नि.) अद्वयानंद गळतगे

शशिकांत ओक

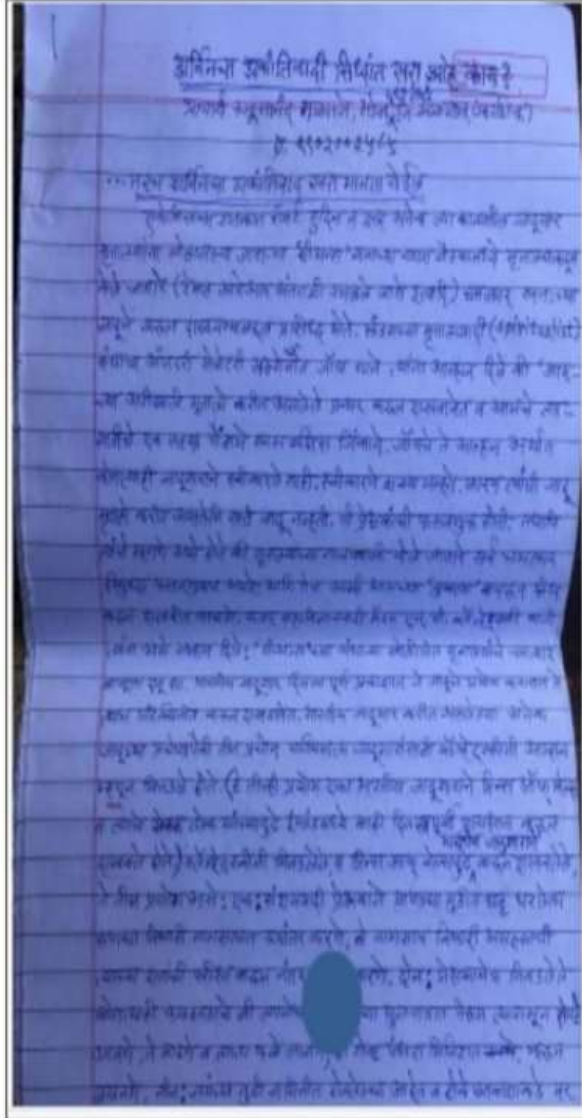
मान्यवर लेखक आपले लेखन कसे करतात? त्यासाठी ते पुर्व तयारी कशी करतात? वेगवेगळे देशविदेशीतील संदर्भ ग्रंथ मिळवून त्यांतील पान व प्रकरण क्रमांकासह त्यांना ते कसे हाताळायला लागातात? अचूकपणे हव्या त्या वेळी त्यांना ते ते संदर्भ कसे आठवणीत राहतात? इंग्रजीतील मोठमोठ्या परिच्छेदांचे मराठीत अनुवाद करताना त्यांना सारखे इंग्रजी ते मराठी शब्दकोशाची मदत लागते का? त्यांच्या लेखनाच्या हस्तलिखिताच्या प्रक्रियेपासून ते नियतकालिकात किंवा पुस्तक रूपाने प्रकाशित होईपर्यंत काय काय त्यांना करावे लागते? वगैरे प्रश्न सामान्य वाचकांना पडतात.

प्रा. अद्वयानंद गळतगे सरांना ८ ऑगस्ट २०२० ला ८९वे वर्ष लागले. त्यांच्या या वयात त्यांचा दिनक्रम काय असतो वगैरे विचारणा मला अनेकदा विचारात पाडत होत्या. एकदा मी बेळगाविहून परतताना मुद्दाम निपाणीला थांबून त्यांची भेट घ्यायला एक रात्र राहिलो होतो. त्यांचे चिरंजीव प्रो. वेदांत गळतगे हे निपाणीत मॅथ्स व सायन्सचे मान्यवर प्रोफेसर आहेत. त्यांच्याकडे ते मला भेटायला म्हणून मुद्दाम आपल्या मळ्यातील फार्म हाऊस वरून आले होते. त्यावेळी त्यांनी मला प्रज्ञालोक मधील त्यांचे लेख वाचायला दिले होते. ते नंतर मिपावर सादर झाला आहे.

आता सध्या काय लेखन कार्य चालू आहे असे विचारता विषय मनात आहेत. पाहू कधी लिहिणे होईल ते. असे ते म्हणाल्याचे आठवते. त्यानंतर त्यांनी लेखनाला सुरवात केल्याचे कळले. मी एकदा त्यांना मी आपल्याला काय मदत करू शकतो म्हणून विचारणा केली, 'तुम्ही काय मदत करणार हो?' असे त्यांच्या कानडी लहेज्यात ते म्हणाले. सर तुम्ही लिहिलेल्या हस्तलिखिताला मराठीत टायपिंग करून दिले तर चालेल का? मी धीटपणे विचारले व नंतर त्यांच्या नातवाने व्हॉट्स अॅपवर त्यांच्या हस्तलिखिताच्या पानांचे फोटो पाठवायला सुरवात केली.

आपल्या बोलण्याचे पटापट लिहून मिळायची सोय असते म्हणून Speechneots.com या अॅपला मी वापरत असे. त्यात मराठी, हिंदी व इंग्रजीत आपले बोललेले लिहून मिळे. पहाटे फिरायच्या व्यायामाबरोबर ज्या विषयावर लिहायचे आहे, त्याला धरून चालता चालता बोलून कच्चा मसूदा तयार करीत असे व नंतर त्याला विराम चिन्हे व चुकांना दुरुस्त करून बराच वेळ वाचवत असे. सरांच्या हस्त लिखिताला लॅपटॉपवर पाहून टॅबवर swiftkeyboard.com पटापट लिहायला सोपे गेले.

शिवाय एका क्लिकने भाषा बदलून सरांच्या इंग्रजी लेखनातील बोजड शब्दांचे स्पेलिंग आपोआप सुधारून मिळायची सोय पण त्यात आहे. त्यामुळे मला सरांच्या हस्तलिखिताला टाईप करायला सुरवातीला जरी जड गेले तरी नंतर हात बसला. विराम चिन्हात कुठे एकेरी तर कुठे दुहेरी अवतरणे, इंग्रजीत काही शब्द, वाक्ये नेमकी अधोरेखित करून ठेवणे, पाश्चात्य लेखकांच्या पुस्तकातील उताऱ्यांनंतर त्यांच्या पानांचे क्रमांक pp. असे देताना त्यांनी पाळलेले कटाक्ष थक्क करून जात असत. कुठेही खाडाखोड नाही. सलग एकटाकी लेखन तेही अशा विषयावर की त्यातून त्यांच्या पांडित्याचे, गहन अभ्यासाचे दर्शन होते. पल्लेदार वाक्ये, आपल्या मतांच्या पुष्ट्यर्थ दिलेले चपखल पाश्चिमात्य वैज्ञानिकांचे व भारतीय तत्वज्ञानींच्या लेखनाचे पुरावे, संस्कृत भाषेतील गहन श्लोकांचे मराठीत सुगम रुपांतर ही त्यांच्या लेखन कलेतील वैशिष्ट्ये जागोजाग दिसतात. एकेकाळी निखळ विज्ञानवादी असलेले नंतर बुद्धिवादाच्या तोकडेपणाची जाणीव होऊन त्यांनी त्यावर प्रहार केले. आपल्या वैचारिक बैठकीला प्राचीन भारतीय तत्वज्ञानच उपयोगी आहे. असे त्यांनी आवर्जून प्रतिपादन केले आहे. प्रा. अद्वयानंद गळतगे हे मिपाकरांना माहितीतले व्यक्तीमत्व आहे. त्यांच्या लेखनातून निर्माण झालेले अनेक धागे त्यांच्या खणखणीत वैचारिकतेची साक्ष देतात. सरांचा पहिला लेख नंतर एप्रिल २०२०च्या प्रज्ञालोक मधून छापून आला. मी तयार केलेल्या टायपिंग लेखनाला नंतर त्यांच्या नातवाने सरांना प्रिंट आऊट काढून वाचायला दिले. त्यात सरांनी काही चुका दाखवून नातवाकडून दुरुस्त करून घेतल्या. त्यांच्या नातवाला मराठीत टायपिंग करायची आवड निर्माण झाली.

डार्विनचा उत्क्रांतिवाद सिद्धांत बरोबर आहे काय?

लेखक: पावार्थ अह्वात नळतणे, गोज, जिल्हा- वेळगाव, मंगणगाव-
9902002383.

... तरच डार्विनचा उत्क्रांतिवाद खरा मानता येईल

एकोणिसाव्या शतकात रॉबर्ट हुडिन व इतर अनेक त्या काळातील जादूगार मृतात्म्यांना बोलवल्या जाणाऱ्या 'सीयन्स' नावाच्या खास बैठकीमध्ये हे मृतात्म्याकडून केले जाणारे (टेबल आपोआप अंतराळी उचलले जाणे इत्यादी) चमत्कार स्वतःच्या जादूने करून दाखवण्याबद्दल प्रसिद्ध होते. लंडनच्या मृतात्मवादी (Spiritualist) संघाचा ऑनररी सेक्रेटरी अल्गेनॉन जॉय याने त्यांना आव्हान दिले की की आमच्या अटीखाली मृतात्मे करीत असलेले प्रकार करून दाखवावेत व आमचे त्यासाठीचे एक सहस्त्र पौंडचे खास बक्षीस जिंकावे. जॉयचे ते आव्हान अर्थात कोणत्याही जादूगाराने स्वीकारले नाही. स्वीकारणे शक्य नव्हते. कारण त्यांची जादू मृतात्मे करीत असलेली खरी जादू नव्हती. ती प्रेक्षकांची फसवणूक होती. तथापि त्यांचे म्हणणे असे होते की मृतात्म्यांच्या नावाखाली केले जाणारे सर्व चमत्कार हीसुद्धा फसवणूक असते, आणि तेच आम्ही आमच्या 'युक्त्या' वापरून सिद्ध करून दाखवीत असतो. यावर ब्रह्म विज्ञानवादी मॅडम एच्. पी. ब्लॅव्हॅटस्की यांनी त्यांना असे आव्हान दिले : 'सीयन्स' च्या अध्याना खोलीत मृतात्म्यांचे चमत्कार बाजूला राहू द्या. भारतीय जादूगार दिवसा पूर्ण प्रकाशात जे जादूचे प्रयोग करतात ते त्याच परिस्थितीत करून दाखवावे. भारतीय जादूगार करीत असलेल्या अनेक जादूच्या प्रयोगांपैकी तीन प्रयोग पाश्चिमात्य जादूगारांसाठी आव्हान म्हणून निवडले होते (हे तीनही प्रयोग एका भारतीय जादूगाराने प्रिन्स ऑफ वेल्स व त्यांचे सेवक लोक यांच्यापुढे इंग्लंडमध्ये काही दिवसांपूर्वी प्रत्यक्षात करून दाखवले होते.) व ब्लॅव्हॅटस्कींनी निवडलेले व प्रिन्स ऑफ वेल्सपुढे भारतीय जादूगाराने करून दाखवलेले ते तीन प्रयोग असे:

1. संशयवादी प्रेक्षकाने आपल्या मुठीत घट्ट धरलेल्या रुपाया विचारी नागसापात रूपांतर करणे तो नाग विचारी असल्याची त्याच्या दातांची परीक्षा करून नंतर खात्री करणे.
2. प्रेक्षकांनीच निवडलेले कोणत्याही फळझाडाचे बी त्यानेच आणलेल्या फुलपात्रात पेरून त्यापासून रोपटे उगवणे, ते वाटवणे व त्याला फळे लागणे, ही गोष्ट पंधरा मिनिटात करून दाखवणे.
3. ज्यांच्या मुठी जमिनीत रोवलेल्या आहेत व टोके आकाशाकडे वर

सरांच्या हस्तलेखनाला टाईप केलेले एक पान

या लेखमालेतील पाच भागापर्यंत सरांचे लिखाण झाले आहे. यापुढील भागावर ते लेखनकार्य करत आहेत.

डार्विनचा उत्क्रांतिवाद सिध्दांत खरा आहे काय?

प्राचार्य अद्वैतचंद्र शिंदे, भोजपूर, जिल्हा, जलजाल, (जलजाल)

१९०२००२५६५

... तरच डार्विनचा उत्क्रांतिवाद खरा मानता येईल

एकामिसाच्या हातकात रॉबर्ट ह्युडिन ने ह्याने अनेक त्या काळातील जादूगार
मृतात्म्यांना बोलावल्या जाणाऱ्या 'सीअन्स' नावाच्या नावाच्या वेठकामधे मृतात्म्यांकडून
केले जाणारे (वेठक जेणेआप अंतराळी वयले जाणे इत्यादि) चमत्कार खऱ्या
जादूने करून दाखवण्याबद्दल प्रसिद्ध होते. लंडनच्या मृतात्मादी (Spiritualist)
संघाच्या ऑनरी सेक्रेटरी अल्गेर्नॉन जॉय याने त्यांना आव्हान दिले की 'आग'
च्या अशीसाठी मृतात्मा करीत असलेले प्रत्येक करून दाखवून देत व आमचे त्या
साठीचे एक सहाय्य पैसे रमास बक्षिस जिंकाने. जॉयने ते आव्हान उचलित
मोठ्याही जादूगाराने स्वीकारले नाही, स्वीकारणे शक्य नव्हते. कारण त्यांची जादू
मृतात्मा करीत असलेली खरी जादू नव्हती. ती प्रेक्षकांची फसवणूक होती. तथापि
त्यांचे म्हणणे असे होते की मृतात्म्यांच्या नावासाठी केले जाणारे सर्व चमत्कार
सिद्धात फसवणूकच असते; आणि तेच आम्ही आमच्या 'सिद्धात' माफकून सिद्ध
करून दाखवून देऊ. याने क्रायसिडानादी मॅडम एम्. पी. वॅलेंहेइन्की यांनी
ज्यांना असे आव्हान दिले: 'सीअन्स'च्या वेठक्या खोटीगीत मृतात्म्यांना चमत्कार
माफकून दाखवा. भारतीय जादूगार दिवसपूर्ण प्रकाशाने जे जादूचे प्रयोग करतात ते
त्यांना परिस्थितीत करून दाखवून देत. भारतीय जादूगार करीत असलेल्या अनेक
जादूच्या प्रयोगांपैकी तीन प्रयोग पाश्चिमात्य जादूगारांसाठी वॅलेंहेइन्कींनी आव्हान
मंजूरून मिळवले होते. हे तीव्री प्रयोग एका भारतीय जादूगाराने प्रिन्स ऑफ वेल्स
ने त्यांचे वेठक लेक सॉन्गपुटे इंग्लंडमध्ये काही दिवसांपूर्वी प्रत्यक्षात करून
दाखवले होते. (वॅलेंहेइन्कींनी मिळवलेले, व प्रिन्स ऑफ वेल्सपुटे करून दाखवलेले,
ते तीन प्रयोग असे: एक: संशयवादी प्रेक्षकाने आपल्या मुठीत दाट धरलेला
रुपाच्या दिव्याची नागसापाल रुपांतर करणे, तो नागसाप निघारी असल्याची
त्याच्या दातांची परीक्षा करून नंतर करणे. दोन: प्रेक्षकानेच मिळवलेले
कोणापाही फक्तसाडाचे जी लपवलेल्या फुलपात्रात पेरून त्यापासून रोपटं
उगवणे, ते बांधणे व त्याला फळे लागणे, हा गोष्ट पंधरा मिनिटात करून
दाखवणे, तीन: ज्यांच्या मुठीत मिनीट बोल्बेच्या आहेत व दोन आकाशाकडे न

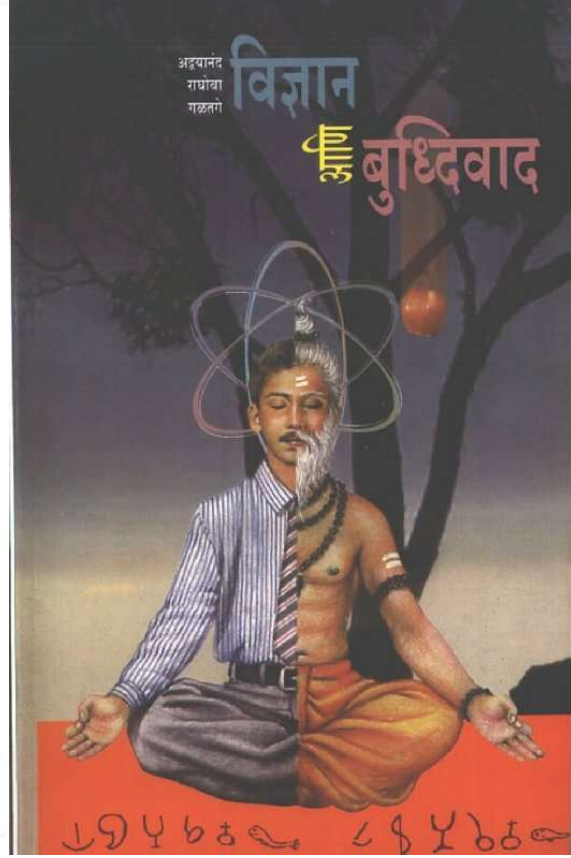
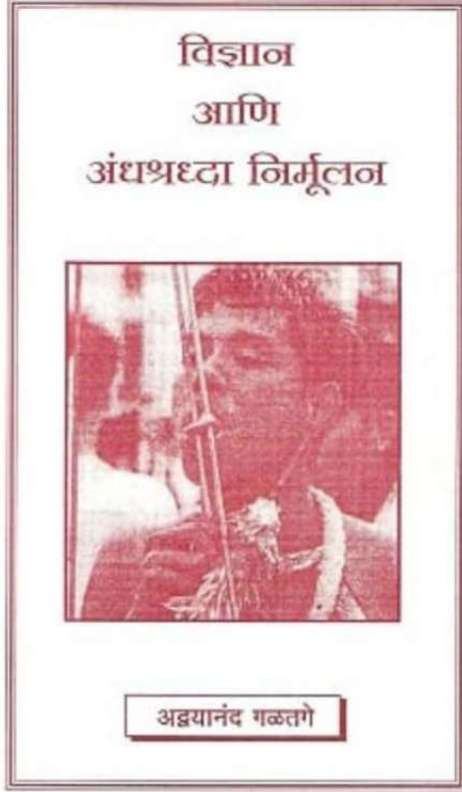
सरांच्या हस्तलेखनाचा नमुना

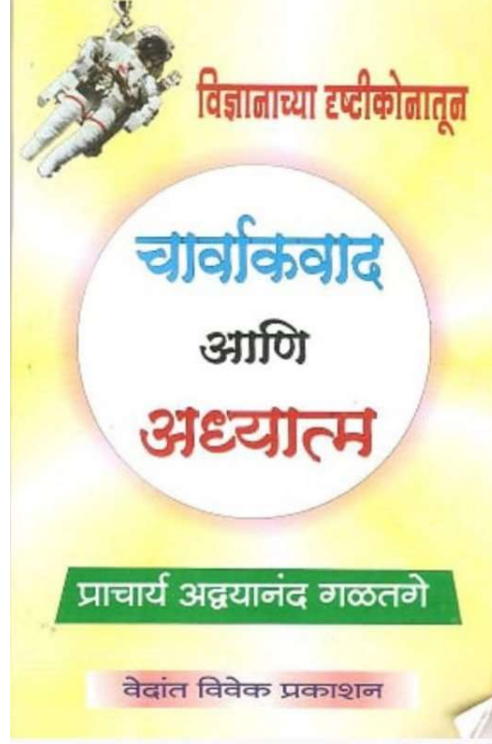

पान तीन वरील *फूटनोट

प्रा. अद्वयानंद गळतगे यांची लेखन संपदा-

"चमत्कारचे वास्तव आणि चमत्काराचे विज्ञान"

विज्ञान आणि चमत्कार

लेखक
प्राचार्य अतुलानंद जळदगे

